

ק"פ 68506/01/17 - יצחק אברמובסקי נגד רון גורבץ, משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

בית משפט השלום בחיפה

ק"פ 68506-01-17 גורבץ נ' אברמובסקי ואח'
תיק חיצוני: 401187/2015

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
המבקש	יצחק אברמובסקי
נגד	
המשיבים	1. רון גורבץ 2. משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

החלטה

בפני בקשה לעיון בחומר חקירה.

רקע וטענות הצדדים:

- המשיב 1 הגיש קובלנה פלילית נגד המבקש, ובמסגרתה מיוחסת למשיב 1 עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.
- המבקש עותר לבית המשפט בבקשה לעיון בחומר חקירה (לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי), ובמסגרתה הוא מבקש כי יינתן צו המורה למשיב 1 להעביר לעיונו של המבקש את המסמכים הבאים:
 - עותק מסרטון וידאו שצולם על ידי הקובל ואשר צולם על ידי הקובל ביחס לאירוע מושא הקובלנה.
 - עותק מהערר שהגיש הקובל בעניין סגירת תיק החקירה בעניינו, וכן עותק ההחלטה בעניין ערר זה.
- עוד עותר המבקש כי יינתן צו נגד המשיבה 2, המורה לה להעביר לעיונו של המבקש את המסמכים הבאים:

- א. עותק מצולם של תיק החקירה במלואו.
- ב. תרשומת של כל החומר שנאסף בתיק החקירה.
- ג. עותק מהעיונות שנערך בין הקובל לבין המבקש.
- ד. עותק מסרטון וידאו שצולם על ידי הקובל ואשר צולם על ידי הקובל ביחס לאירוע מושא הקובלנה.
- ה. עותק מהערר שהגיש הקובל בעניין סגירת תיק החקירה בעניינו, וכן עותק ההחלטה בעניין ערר זה.
4. המשיב 1 מתנגד לבקשה. בתגובתו בכתב טען כי חומרי החקירה שברשותו הומצאו לידי הקובל. עוד נטען כי ספק אם מלכתחילה עומדת למבקש הזכות להגיש בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, שכן זכות העיון בחומר חקירה אינה חלה על הליך של קובלנה.
5. אשר להעתק הערר שהגיש הקובל - נטען כי אין המדובר בחלק מחומר הראיות בתיק החקירה, והוא אינו נוגע לאישום עצמו ולעבירה עצמה. מדובר במסמך "פורמלי ואזוטרי" שאין בו שום היבט הנוגע לבירור האשמה.
- לעניין סרטון הוידאו - נטען כי הקובץ הומצא לידי המבקש כבר בחודש 3/2017, והוא יוכל אף לקבלו עותק ממנו במשרדי התובע בכל עת.
- לגבי יתר המסמכים המבוקשים - אין ולא היתה כל מניעה לקבל העתק מהם, אולם המבקש בחר לפנות לבית המשפט, ולא לפנות בעניין זה תחילה למשיב. רק עם הגשת הבקשה למד המשיב כי מסמכים אלו חסרים למבקש.
6. המשיבה 2 הגישה תגובה לקונית בכתב, וציינה כי אינה מתנגדת להעביר לידי המבקש עותק מסרטון הוידאו. אשר לערר בגין סגירת התיק, נטען, לאחר בדיקה, כי לא נמצא שהמבקש הגיש ערר בתיק [תגובה זו תמוהה, שכן מי שהגיש ערר הינו המשיב 1, ולא המבקש, מה גם שהמשיב 1 העביר לעיוני העתק של הודעת הערר, ועליה חותמת המעידה כי הערר בדבר סגירת התיק הוגש לתחנת זבולון ביום 1.12.15].
7. בדיון בפני חזרו הצדדים על טענותיהם. לשאלתי, טען ב"כ המבקש כי המשיבה 2 היא צד נכון לבקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, זאת הגם שהמשיבה 2 אינה צד להליך הקובלנה.

דין והכרעה:

עיון בחומר חקירה בהליכי קובלנה פלילית

8. אין הכרעה חדה וברורה של בית המשפט העליון, בהלכה מחייבת, ביחס לשאלה אם הליכי העיון בחומר חקירה המוסדרים בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי- חלים גם על הליכי קובלנה פלילי.

9. עיון בפסיקת בית המשפט העליון מלמד כי בסוגה זו ישנן שתי אמרות אגב בלבד, אשר בשתייהן מובעת הדעה כי בהליך קובלנה פלילית לא מוטלת חובה להעמיד לעיון הנאשם את חומר החקירה:

בש"פ 3503/91 **שוברט נ' צפירי** (16.6.1992)

רע"פ 7602/99 **מי צור נ' ריבוק אינטרנשיונל** (15.2.1999).

10. לעומת אמרות אגב אלו, קיימות עמדות סותרות בפסיקת בתי המשפט המחוזיים, ואף בבתי משפט השלום לא קיימת אחידות דעים. ר' למשל:

ב"ש (ירושלים) 8512/09 **הרוניאן נ' איזיפורקס בע"מ** (22.7.2009)

ע"פ (חיפה) 3773/03 **דיוקמן נ' סי.אמ.טי טכנולוגיות רפואיות בע"מ** (8.9.2004)

עפ"א (תל אביב) 80155/02 **חוסר ישי נ' גדילזון** (20.6.2004)

ע"ח (חיפה) 27550-02-12 **אסייג נ' אסייג** (16.4.2012)

11. במחלוקת אשר הובעה בפסיקה, אצרף עמדתי לעמדת כב' השופטת ר' פוקס המפורטת בעניין **אסייג הנ"ל**:

"בכל הנוגע לתחולת חובת הגילוי על קובלנה פלילית קבעה הפסיקה כי בשל ההבדלים בין כתב אישום לבין קובלנה פלילית פרטית, נדרש בית המשפט לנקוט משנה זהירות בהבטחת זכות הנאשם לניהול הוגן של משפטו, שכן, לעומת אישום רגיל בו המאשימה היא המדינה, המאשימים בקובלנה הינם אנשים פרטיים.... בהתחשב בהבדל שהוזכר לעיל בין קובלנה לאישום רגיל, נראה כי יש להחמיר בחובת העיון בחומר החקירה דווקא כאשר מדובר בקובלנה, מקל וחומר: אם מחייב החוק עיון בחומר באישום רגיל, הרי שבדאי שיש לאפשר עיון כזה במקרה של קובלנה".

12. סבורני, כי עמדה זו עולה בקנה אחד עם אופיו של הליך הקובלנה, עם תכלית הוראות חוק סדר הדין הפלילי וכן עם לשון החוק, בכל הנוגע לעיון בחומר החקירה בהליכי קובלנה פלילית.

הצדדים הנכונים להליך

13. הבקשה לעיון בחומרי חקירה הוגשה הן נגד הקובל והן נגד המשיבה 2 - משטרת ישראל (תחנת זבולון) אשר חקרה את תלונתו של הקובל והחליטה לסגור את תיק החקירה בעילה של היעדר ראיות.

14. ככל שהדבר נוגע למשיבה 2, דעתי היא כי **דין הבקשה להימחק**.

15. כאמור, מגמת חוק סדר הדין הפלילי והפסיקה היא להסדיר את ניהול הקובלנה, ולהתאימה להליך פלילי - וזאת בדומה ככל הניתן להליך פלילי המוגש בדרך של כתב אישום בו המאשימה היא המדינה. בהליך הקובלנה, הקובל "תופס את מקומה" של המדינה/המאשימה. עליו גם מוטלות החובות המוטלות על המדינה בהליך הרגיל בו מוגש כתב אישום על ידי התביעה הכללית. המשטרה אינה צד להליך הקובלנה הפלילי. לפיכך, החובה המנויה בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי - אינה חלה על המדינה, ובוודאי שלא על היחידה החוקרת.

16. אין בכך כמובן כדי לחסום את המבקש לפנות ליחידה החוקרת, או לבית המשפט - במסגרת הליכים מסוג אחר - ולבקש לקבל לידיו מסמכים אשר לטעמו מצויים בידיה ואשר יש בהם כדי להועיל לו למיצוי הגנתו בהליך הקובלנה המתנהל נגדו. ואולם אין בכך כדי "לשאוב" את המשיבה 2 להליך אשר היא אינה צד לו, ולהטיל עליה חובות המוטלות על התביעה בהליך פלילי בו המאשימה היא התביעה הכללית.

לגופו של עניין

17. מקריאת הבקשה ותגובת המשיב 1 - לא ברור על שום מה לא ניתן היה לפתור את המחלוקת מבלי להיזקק לבית המשפט. המשיב 1 אינו חולק על זכותו של המבקש לקבל לעיונו את הקובץ המבוקש. לטענתו, אף שלח את הקובץ למשרדי ב"כ המבקש, אלא שלא עלה בידי זה האחרון לפתוח את הקובץ... אין המדובר בסוגיה הנוגעת לזכות העיון בחומר החקירה. טענות מסוג זה, אין מקומן בבית המשפט, וטוב היו עושים הצדדים לו היו ממצים את ההידברות ביניהם.

18. מכל מקום, ומשהתקשו הצדדים להביא "סוגיה" זו לפתחו של בית המשפט, אני מורה למשיב 1

להעמיד את הקובץ לעיונו של המבקש. בהיקש מהוראת סעיף 75 לחוק סדר הדין הפלילי, אני מורה כי העיון וההעתקה של הקובץ יעשו במשרדי ב"כ הקובל. מובן, כי הצדדים יכולים להסכים ביניהם על כל דרך מקובלת אחרת להעברת הקובץ הנ"ל.

19. אשר לבקשה לקבל את הודעת הערר שהגיש המשיב 1 על ההחלטה לסגור את תיק החקירה. קיבלתי לעיוני את המסמך הנ"ל. המדובר במסמך בכתב יד, הנושא שלושה עמודים ובהם פירט המשיב 1 את טעמיו נגד החלטת המשיבה 2 לסגור את תיק החקירה בעילה של היעדר ראיות מספיקות. במסגרת זו התייחס המשיב 1 לעוצמת הראיות ודיון, וכן העלה טענות משפטיות שונות באשר לסבירות ונכונות ההחלטה להורות על סגירת תיק החקירה.

20. ברי, כי מדובר במסמך "הנוגע לאישום", ולאותה תשתית ראייתית ממש אשר עומדת בבסיס הליך הקובלנה. לא מדובר במסמך המצוי בפריפריה של האישום, אלא בליבת המעשים ממש. אף אין המדובר במסמך חסוי על פי דין. זאת ועוד: לו היה מדובר בהליך פלילי אשר עניינו בכתב אישום שהוגש על ידי התביעה הכללית (ולא על דרך קובלנה) אין ספק בלבי כי מסמך זה היה מצוי בליבת "חומר החקירה", ומועבר לעיון המבקש ללא היסוס וללא פקפוק. במצב דברים שכזה, אין רלבנטיות לטענת המשיב 1, כי מדובר במסמך "פורמלי ואיזוטרי". לא זהו המבחן ל"חומר חקירה", אלא מידת נגיעתו לאישום.

לאור האמור, אני סבור כי משום מקום לקבל את הבקשה בנקודה זו.

סוף דבר:

21. אני מורה על מחיקת הבקשה לעיון חוזר, ככל שהיא מתייחסת למשיבה 2.

22. אני מקבל את הבקשה כנגד המשיב 1, ככל שהיא נוגעת לסרטון (מסמך 1 לבקשה). המבקש יוכל לקבל את העתק הקובץ של הסרטון במשרדי המשיב 1, או בכל דרך מקובלת אחרת עליה יסכימו הצדדים.

23. אני מקבל את הבקשה כנגד המשיב 1, ככל שהיא נוגעת להודעת הערר מס' 401187/2015, אותה הגיש המשיב 1 ביחס להחלטה לסגור את תיק החקירה נגד המבקש. המשיב 1 יעביר לידי המבקש, בתוך 7 ימים מהיום, את העתק המסמך הנ"ל, וכן את התשובה שקיבל מאת המדינה אודות הגשת הערר כאמור.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ז, 22 יוני 2017, בהעדר הצדדים.